

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F23m 5/06

Nr 5114.

Kl. 24 k s.

Paul Lucien Meurs-Gerken
(Nijmegen, Niderlandy).

Sklepienia w urządzeniach paleniskowych i piecowych.

Zgłoszono 9 kwietnia 1924 r.
Udzielono 5 czerwca 1926 r.

Budowa sklepień w urządzeniach piecowych i paleniskowych wymaga bardzo poważnej staranności i uwagi ze strony technika. Strzałka sklepienia staje się tem wyższa, im większa jest wielkość napięcia, jednak w większości urządzeń piecowych i paleniskowych pożądana jest możliwie mała strzałka, która znów nie odpowiada wymaganej przy nowoczesnych paleniskach wielkości budowy. Poprzednio przeto, w razie potrzeby, utrzymania małej strzałki stosowano kilka obok siebie leżących sklepień i odpowiednio do tego kilka palenisk, oddzielanych od siebie murami pośrednimi, na których spoczywały wsporniki sklepień.

Dla uniknięcia wysokiej strzałki zaczęto stosować sklepienia zupełnie albo prawie zupełnie pionowe, mające zaletę równomiernego podziału ciepła, które, w zależności od rodzaju pieca, działa na powierzchnię rusztu, na stop albo na materiał opałowy. Tego rodzaju pionowe sklepienia można łatwo wytwarzać ale tylko w granicach $2\frac{1}{2}$ m cięciwy przy stosowaniu dosyć wysokich kamieni, które należy mocno łączyć i które musiały być oparte na ścianach pośrednich i rozkładały wskutek tego przestrzeń paleniskową, przyczem trzeba było brać pod uwagę powstające przez to niedogodności. Próbowano również umocowania każdego kamienia oddzielnie na leżącej pod nim

konstrukcji, co znów w wykonaniu jest kosztowniejsze i bardzo kłopotliwe.

Wynalazek ma na celu usunięcie powyżej wskazanych wad i polega na wykonywaniu pionowego sklepienia do wszelkiego rodzaju zakładów paleniskowych i piecowych, przy którym wewnętrzne wsporniki zawieszone są na stropie pieca.

Wskazane jest, według wynalazku, by zawieszenie było możliwie podatne. W tym celu zawieszenie wykonywuje się zapomocą kleszczy, połączonych za pośrednictwem dolnych wieszaków w postaci łańcuchów albo tym podobnych przyrządów z odpowiedniami częściami ochronnymi. Zawieszenie to może według wynalazku być wykonywane zapomocą odpowiednich przesuwalnych pierścieni albo pałaków za pośrednictwem wieszaków i kleszczy. Przy takim podatnym zawieszeniu musi, naturalnie, być zwrócona uwaga, by części względem siebie nie przesunęły się. W tym celu kamienie sklepienia, zamykające i podporowe kamienie wykonane są z dopasowaniami do siebie bocznymi ściankami, przyczem każda z przylegających skośnych albo wypukłych ścian kończy się prawie pionowymi końcowymi powierzchniami. Odpowiednio do formy bocznych ścianek kamieni zostają ukształtowane faliste ramiona kleszczy i wpasowane pomiędzy boczne ścianki sąsiednich kamieni.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest przykład wykonania przedmiotu wynalazku.

Pionowe sklepienie spoczywa zewnątrz na dwóch mocnych wspornikach *C*; dla osiągnięcia potrzebnej ruchliwości mogą być wsunięte znane same przez się krążki albo płyty. Boczny suw zostaje przeważnie utrzymywany silnymi sprężynami, wywierającymi ciśnienie na zewnętrzne podporowe kamienie *b*. Nieszttywne zawieszenia stosowane są w odległościach od $\frac{1}{2}$ — 2 m. Pomiedzy temi wspornikami napięty jest zwykły pionowy łuk, którego skośne kamienie

d z obu stron są wyposażone w faliste boczne ścianki. Również końcowy kamień *e* i wewnętrzny podporowy kamień *f* posiadają z obu stron faliste boczne ścianki, podczas gdy zewnętrzny podporowy kamień musi posiadać, naturalnie, tylko jedną falistą powierzchnię. Faliste skośnie skierowane boczne ścianki kończą się przeważnie jako pionowe gładkie albo wygięte części, powierzchnie wspomniane mogą również być załuskowane. Każdy z podporowych wewnętrznych kamieni *f* zostaje z obu stron uchwycony kleszczami, których ramiona posiadają w tym celu dokładnie wpasowaną pomiędzy sąsiednie boczne falistą formę. Wolne końce ramion kleszczy wiszą przy dolnych wieszakach, np. łańcuchach *i*, które można, zawiesić np. zapomocą pierścieni *k* na odpowiednio ukształtowanych dźwigarach *h*. Pierścienie te są przesuwalne na dźwigarach. Dzięki tej nadzwyczaj podatnej konstrukcji wszelkie pchnięcie, przesuwające nieco podpory, zostaje bez trudności przyjęte. Im mocniejsze ciśnienie zostaje wywarne na wsporniki, tem mocniej uchwycony zostaje kamień kleszczami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sklepienie w urządzeniach paleniskowych i piecowych, znamienne tem, że wewnętrzne wsporniki (*f*) zawieszone są na dźwigarach, umieszczonych w przelocie urządzenia na stropie.

2. Sklepienie według zastrz. 1, znamienne tem, że zawieszenie wykonywuje się kleszczami (*g*), połączonymi nieszttywnymi wieszakami, np. łańcuchami albo podobnymi przyrządami z odpowiednimi częściami stropu.

3. Sklepienie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że odpowiednie dźwigary (*h*) obejmują przesuwalne pierścienie (*k*), które zapomocą wieszaków (*i*) zaopatruje się w kleszcze.

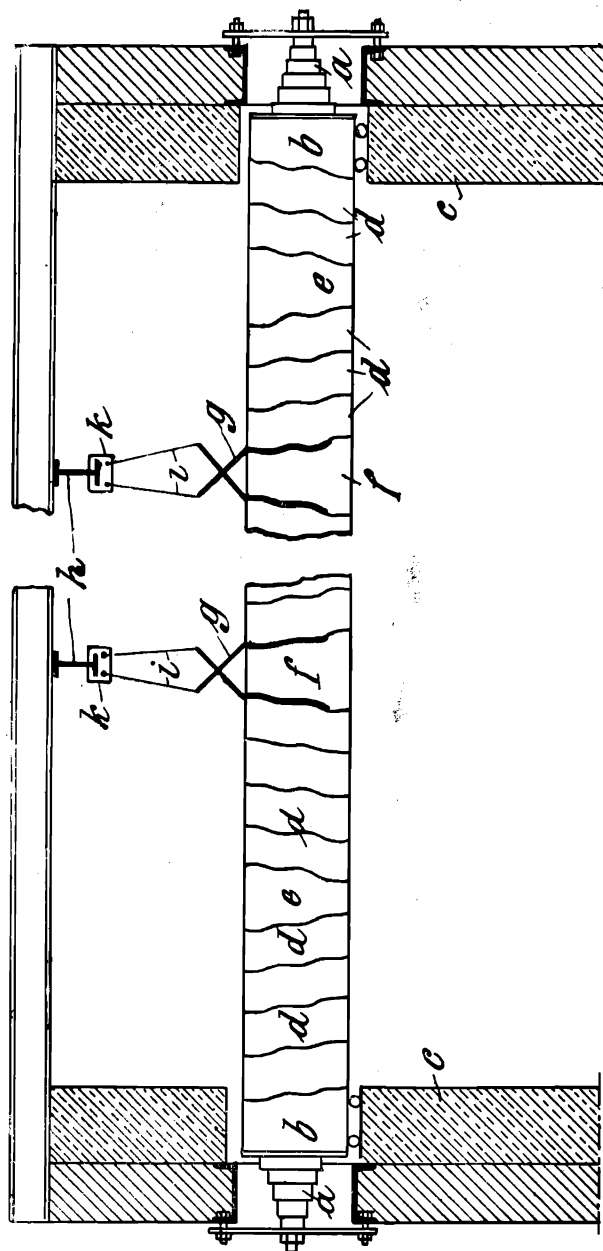
4. Sklepienie według zastrz. 1, zna-

mienne tem, że w celu uniknięcia przesunięcia kamieni (d) zamykające (e) i podporowe kamienie (b) są zaopatrzone w faliste boczne ścianki, które mogą się kończyć pionowymi powierzchniami.

5. Sklepienie według zastrz. 1 — 4, znamienne tem, że kleszcze (g) posiadają faliste ramiona, wpasowane pomiędzy fali-

ste boczne ścianki kamieni sklepienia i wspornikowych kamieni (d, f).

Paul Lucien
Meurs-Gerken.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

BIBLIOTEKA